

ΕΥΘΥΜΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Η ΠΑΝΤΡΕΙΑ

ΣΕΛΙΣ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙ' ΟΛΑΣ

Πρόλογος 'Απὸ τὴν Σκόλλαν εἰς τὴν Χάρυβδι' :— 'Ο πρόλογος τῆς παντρείας προερχεται ἀπὸ πολλὰ αἷτια καὶ πολλὰς περιστάσεις. 'Εν τούτοις, ἓνα ἀπὸ τὰ περιβάλλοντα πού ὑποβοηθοῦν τὴν ἐξέλιξίν του, εἶναι ἡ λεγομένη ἀδῶα οἰκειότης τῶν μικροσυναναστροφῶν τοῦ χειμῶνος, ὅπου παίζονται τὸ τριαντάνα, τὸ δαγτυλιδάκι, ἡ τὸμπολα...

'Η τὸμπολα μάλιστα εἶναι διὰ μερικὰ ἐπακόλουθά της, τὸ πιὸ ἐπιζίνδυνο παιχνίδι. Αὐτὸ ἔχει πλέον ἐπιβεβαιωθῆ ἀπὸ πλῆθος παρατηρήσεων.

Μιά φορὰ ἔλεγαν : 'Ο γάμος εἶναι ὁ τάφος τοῦ ἔρωτος'. 'Ἐγὼ προτείνω αὐτῇ τὴ μικρὴ μεταβολή : 'Η τὸμπολα εἶναι ὁ γάμος τοῦ ἔρωτος.'

'Ο πρόλογος τῆς παντρείας ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, εἶναι εὐχάριστος, πράγμα πού δὲν μπορεῖ νὰ λεχθῆ πάντοτε καὶ γιὰ τὰ κατώπιν.

'Ακουσα ἓνα νέο πού εὐρίσκετο στὸν πρόλογο τῆς παντρείας νὰ ρωτᾷ ἓνα φίλο του καπως παρήλικα :

- Τὴν ξέρεις ἐκεῖνὴ τὴ νέα ;
- Ναι... 'Απὸ τὴ γυναίκα μου.
- (μ' ἐνθουσιασμό). Τί ἄγγελος !
- (μὲ γαλήνη). 'Ω !, ἀν τὴν πάσης γυναίκα θὰ ἔχης καλὸ νὰ μετανοήσης. Κύτταξέ τὴ γυναίκα μου. Σοῦ ὀραῖζομαι πὼς, ἔνιν καιρὸ, μοῦ φαινόταν ἄγγελος καὶ ἐστὴ !

Πὼς ἀρχίζουν !

'Ο γάμος στὴ σύγχρονη κοινωνία : Πόσες φορὲς θ' ἀκούσατε νὰ λένε γιὰ ἓνα νέο :

- Δὲν πάει πιὰ σιτὸς χοροῦς... ἔπανεσ πιὰ νὰ συναναστρέφεται τοὺς φίλους... ἀρχίζει νὰ κίνη κοιλιὰ... Καὶ γίνεται βαρετός.. Δὲν εἶναι πιὰ καλὸ γιὰ τίποτε Προμανῶς σκεπτεται νὰ παντρευθῆ!
- Καὶ γιὰ μιὰ νέα :
- 'Ἐχει στὰ μάτια μιὰ ἐκτακτὴ ζωηρότητα... εἶναι πολὺ εὐθυμη.
- Τὸ πιστεύω ! Βῆκε σύζυγο !

Σ' αὐτὰ τὰ λόγια, πού τ' ἀκοῦμε καθημερινῶς, συνοψίζεται ὅλη ἡ φυσιολογία τοῦ γάμου τῆς νεωτέρας κοινωνίας.

Κατ' οὐσίαν, ὁ γάμος θεωρεῖται μιὰ καλὴ τὴχη γιὰ τῆς γυναῖκες καὶ ἓνα ἀτύχημα γιὰ τοὺς ἄνδρες.

'Αναγγεῖλατε σὲ μιὰ καλὴ κυρία τὴν εἰδησι ὅτι μιὰ νέα φίλη τῆς παντρεύτηκε καὶ θὰ τὴν ἀκούσετε νὰ ξεφωνίσῃ μὲ χαρὰ :

- 'Ω ! πόσο χαίρομαι !
- Πέτε τὸ ἴδιο πρά, μιὰ γιὰ ἓνα νέο, σ' ἓνα ἑμιλο ἄνδρῶν, καὶ ὅλοι κουνώντας τὸ κεφάλι τους, θὰ ξεφωνίσουν :
- Τὸν κακομοῖρη !

'Η κατάστασις, ἡ ὑγεία, ἡ φυσικὴ συμπάθεια.—'Η καλλίτερα κατάστασις σ' ἓνα ἄνδρῶνο εἶναι, ἐν γένει... τὸ χρῆμα. Γιατὶ δὲν εἶναι ἀλήθεια, ἰδιαιτέρως γιὰ τὸ γάμο, ὅτι δταν ὑπάρχει ὑγεία, τὰ πάντα ὑπάρχουν. Με τὴν ὑγεία δὲν πληρώνεται, λόγου χάριν τὸ νοίκι τοῦ σπιτιοῦ, ὁ λογαριασμός τῆς ράφτρας κλπ. κλπ.

'Οσο γιὰ τὴ ἔρωτικὴ συμπάθεια, αὐτὴ εἶναι καλὸ, εἰς πολλὰς περιστάσεις, νὰ τὴν ἀφίνομε κατὰ μέρος.

Μιά κόρη, πού τῆς ἐπρὸ εἶναι κάποιον νέο γιὰ σύζυγο, ἔλεγε συχνὰ στὴ μητέρα της :

- Μαμά, δὲν τὸν θέλω ! δὲν μ' ἀρέσει ἡ μύτη του !
- Καὶ ἡ μητέρα της, αὐστηρά :
- Σώπα, κοιτὴ ! Μήπως νομίζεις πὼς ἡ μύτη τοῦ πατέρα σου ἦταν τὸ ἰδανικὸ μου ;

Τὸ οικονομικὸ ζήτημα.— Μιά φορὰ μιὰ νέα φτωχὴ ἐρωτεύθηκε ἓνα νέο φτωχὸ καὶ ἠκολούθησαν καὶ οἱ δύο τους τὴν παλιὰ συνταγή :

- 'Ἐνα καλύβι, ἓνα κρεμμύδι καὶ τὴν καρδιά ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου.

Τὴν πρώτη μέρα ὅλα πῆγαν καλά.

Τὴ δεύτερη, ἔπεσε βροχὴ δυνατὴ, τὰ νερά πού ἐπλημμύρισαν τὸ καλύβι ἐσφύσαν τὴ φλόγα τοῦ ἔρωτος.

Τὴν τρίτῃ ἡμέρα ὁ σύζυγος, δίνοντας ἓνα φιλὶ στὴ γυναίκα του, αἰσθάνθηκε πὼς...μύριζε κρεμμύδι.

Τὸ καθ' ἑτήριον καὶ ἡ κόλασις :—Σ' ὅλους σχεδὸν τοὺς γάμους ἔρχεται ἡμέρα πού ἡ σύζυγος λείπει τριμερῶς τὸν σύζυγο της :

Εἶνε τρία χρόνια, Ἐρρῖκο! . Τρία χρόνια πού τοῦμε εὐτυχισμένα !

Καὶ ὁ σύζυγος μ' ἓνα χασμουρητό :

Τρία χρόνια καὶ πέντε μῆνες, Μαργαρίτα !

Τὸ καθαγῆριον, ἐν γένει, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀρχίζει, καὶ ὅλοένα χειροτερενεῖ ὅσο πού ἀναντᾷ κόλασις. Τότε, ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος κατακρίνουν ἰδιαιτέρως ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μ' ὅλη τους τὴν ελευθερία :

'Η σύζυγος (κατ' ἰδίαν) — Δίνε πιστι στὰ λόγια τῶν ἀνδρῶν. Σοῦ ὑπόσχονται κιαμαριέρα, μαγειρίσο... Καὶ ὕστερα, καταντᾷ στὰ τελευταῖα νὰ λουστράρῃς ἡ ἴδια καὶ τὰ μοιτῖνια σου.

'Ο σύζυγος (κατ' ἰδίαν). — 'Η ποιήσις !... Τώρα ἀρχισε νὰ τὸ ρίχνῃ καὶ στὴν ποιήσι !... Καλλίτερα θάκανε νάπλεκε κάλτσα !

'Η σύζυγος (κατ' ἰδίαν).—'Ω !, τί διασκεδαστικός πού εἶναι ! ὅποτε δὲν διαβάζει τὴν ἐφημερίδα κοιμάται !

'Ο σύζυγος (κατ' ἰδίαν).—'Ἄλλο καπέλλο πάλι ! Πόσα καπέλλα γιὰ μιὰ κυρία πού... δὲν ἔχει κεφάλι.

'Ο Παράδεισος :—'Οταν ἐρθουμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, ὁ παράδεισος πραγματοποιεῖται μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο :

—'Ο ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο σύζυγους—ὁ ἄνδρας—πάει στὸν παράδεισο, καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν παράδεισο γιὰ τὸν ἄλλο—τὴν γυναίκα—πού ἔμεινε ζωντανή!..

Ο κ. ΑΣΟΦΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΑΓΑΠΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Στὴ Μασσαλία συνελήφθη τελευταίως ἓνας περίεργος τύπος ἐξ ασιτοῦ. 'Ανεκαλύφθη τὴν νύκτα στὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεως καθ' ἣν στιγμὴν προσπαδοῦσε νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ ἓνα μνημεῖον μιὰν νεκροκεφαλὴν ! 'Ως κατέθεσεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, τὸ μνημεῖον ἦτο τῆς ἐρωμένης του, ἀποθανούσης πρὸ τριετίας. Τοῦ ἐφάνη μάλιστα περίεργον πού τὸν συνέλαβαν καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὸν παραπέμψουν εἰς δίκην. Τὸ κρανίον δὲν τὸ ἤθελε δι' ἄλλον λόγον, ἐδήλωσε, παρά ὡς ἐνθύμιον τῆς γυναίκας ἣν ἐλάτρευσε !

'Ο παράδοξος αὐτὸς ἄνθρωπος δὲν ἐμεινέτο. 'Η ἀστυνομία ἐνεργήσασα ἔρξεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἀνεκάλυψε ἐν αὐτῷ... τρία ἰστέι κρανία ! 'Ἐκ τῶν καταθέσεών του προέκυψε ὅτι, προήρχοντο καὶ αὐτὰ ἐκ τοῦ νεκροταφείου τῆς Μασσαλίας ἀνιχνῶν δὲ τὸ ἓνα στὴ μητέρα του θανοῦσαν πρὸ ἑπταετίας καὶ τὰ ἄλλα δύο εἰς ἀποθανόντας μικροτέρους ἀδελφούς του !

ΜΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΟΡΤ

'Ο ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος ἦταν καλὸς σπόρτσμαν. Στὸ σπαθὶ ἴδια δὲν τὸν ἐφθανε κανεὶς. 'Ἐταίεθ θανμάσια τὴ φιορέττα καὶ τὸ ἐπὲ καὶ ἐγνώριζε τὰ κυριώτερα συστήματα τῆς σπαθασίας. Ποδηλάτης ἦτο δεινός. Στὴ Κοπεγχάγη κάποτε ἔκαμε 60-80 χιλιόμετρα μὲ ποδηλάτο !

'Ἦτο ἀκόμη δεινὸς κολυμβητῆς καὶ κνηγός... ἴδια θηλέων!.. Μονάχα τὸ αυτοκίνητο εὐχαίνοτο. Τὸ αυτοκίνητο πού ἔξετρολλοῦσαν ἀντιθέτως τὸν ἐγγόνό του, τὸν ἀλημόνητον 'Ἀλέξανδρον!

Ο ΠΑΛΗΟΣ

Πὼς τελειώνουν !